

ADREÇA: CARRER SARDENYA NÚM. 355 PIS 1 PORTA 1, 08025 BARCELONA
ADREÇA ELECTRÒNICA: advocatagqm@icab.cat
MÒBIL: 649373851
WEB: <http://ailmed.wordpress.com/>
<https://twitter.com/AilBMPL>
<https://www.facebook.com/Associacions-de-Mossos-dEsquadra-Bombers-i-Policies-Locals-discapacitats-946238248783936/>

REGISTRE NÚM.: 34385

El TSJC sentència que és il·legal l'actuació d'Interior i de la Direcció General de la Policia en jubilar forçosament a dos mossos d'esquadra per incapacitat permanent

La jubilació per la declaració d'incapacitat permanent solament es produirà en l'àmbit del règim de classes passives de l'Estat o com a jubilació voluntària en l'àmbit de la Seguretat Social, quan la norma ho permet

Tenim dues importants sentències del **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya** Sala contenciosa administrativa, Secció Quarta. La **Sentència nº 877/2017** de 28 de desembre de 2017 i la **Sentència nº 878/2017** de 28 de desembre de 2017.

En aquestes sentències queda clar que és il·legal jubilar forçosament a dos mossos d'esquadra per incapacitat permanent.

Ja fa anys que denunciàvem com el Departament d'Interior instava la jubilació forçosa a aquells funcionaris discapacitats del cos de mossos d'esquadra que no havien demanat, o no havien pogut demanar, reincorporar-se. Consideràvem que fer això no és possible amb la normativa vigent. Defensàvem i posàvem de manifest que dins del Règim General de la Seguretat Social la jubilació per declaració d'incapacitat permanent **NO EXISTEIX**, i dins d'aquest règim no és aplicable ni es pot barrejar un règim de protecció social diferent com són les **Classes Passives de l'Estat**.

Dos afiliats de la nostra associació, funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra que havia estat declarat en **incapacitat permanent total i altre amb una absoluta per l'INSS**, van impugnar unes Resolucions dictades en 2016 pel Director General de Policia, per delegació del Conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, que va declarar la seva **jubilació per incapacitat**.

D'entrada les sentències incideixen en el temps transcorregut entre el moment en què es va declarar la incapacitat permanent (a pesar que la Resolució de l'INSS va ser notificada a l'Administració i que va procedir a donar al funcionari de baixa) i el moment en què es va iniciar l'expedient de jubilació.

Encara que, segons les sentències, l'estimació d'aquest motiu ja portaria a estimar el recurs, donats els termes en els quals es planteja la demanda, el Tribunal considera necessari passar també a examinar la qüestió de fons plantejada per complementar el seu examen.

I és que l'Administració ve a sostenir que la declaració d'incapacitat permanent total i l'absoluta comporten la situació de **jubilació** del funcionari i que l'Administració s'ha de limitar a acollir la decisió de l'INSS. Els seus arguments vénen a defensar un **cert automatisme** entre aquella declaració d'incapacitat permanent total i la consegüent jubilació forçosa per incapacitat permanent total.

ADREÇA: CARRER SARDENYA NÚM. 355 PIS 1 PORTA 1, 08025 BARCELONA

ADREÇA ELECTRÒNICA: advocatagqm@icab.cat

MÒBIL: 649373851

WEB: <http://ailmed.wordpress.com/><https://twitter.com/AilBMPL><https://www.facebook.com/Associacions-de-Mossos-dEsquadra-Bombers-i-Policies-Locals-discapacitats-946238248783936/>

REGISTRE NÚM.: 34385

Els recurrents són funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya, estan subjectes a la Llei 10/1994, d'11 de juliol, i, conformement a aquesta norma, la jubilació forçosa per impossibilitat física o de disminució de les facultats que incapacitin permanentment al funcionari per al compliment de les seves funcions **no és automàtica**, doncs, a més de no ser imperativa com ho evidencia l'excepció "si escau" de l'art. 64, **exigeix acudir al règim jurídic aplicable**.

Quin és el règim jurídic aplicable? Doncs estan subjectes imperativament al Règim General de la **Seguretat Social** (art. 41 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol). En conseqüència, no se li aplica el règim de **classes passives**.

El Decret Legislatiu d'1/1997, de 31 d'octubre, que invoca l'Administració assenyala que la pèrdua de la condició de funcionari es produeix per la "jubilació forçosa". La jubilació forçosa per aconseguir l'edat legalment establerta coincideixen en un i un altre règim, però en el marc del règim de classes passives es pot ("així mateix") declarar la jubilació forçosa del funcionari, bé sigui d'ofici o a petició de l'interessat (prèvia instrucció del corresponent expedient), quan es trobi en situació d'incapacitat permanent [art. 23 i s.s. del RDL 4/2000] per complir les seves tasques, o en estat d'inutilitat física o de debilitació de les seves facultats que li impedeixin exercir correctament les seves funcions.

El precepte, no obstant això, afegeix que "en el cas que el funcionari es trobi acollit al Règim General de la Seguretat Social, s'estarà al que es determini per a aquests casos en aquest sistema de previsió".

La normativa aplicable en aquest cas és la del Règim General de la Seguretat Social **que no preveu la jubilació forçosa per incapacitat permanent**, sinó solament la jubilació forçosa per edat.

Respecte a l'art. 67 de l'EBEP, la jubilació forçosa es produeix en virtut d'aquest precepte "en complir [el funcionari] l'edat legalment establerta". En el cas de la incapacitat permanent caldrà estar a cada règim jurídic. La jubilació per la declaració d'incapacitat permanent per a l'exercici de les funcions pròpies del seu cos o escala, o pel reconeixement d'una pensió d'incapacitat permanent absoluta o, incapacitat permanent total en relació amb l'exercici de les funcions del seu cos o escala, solament es produirà en l'àmbit del règim de classes passives de l'Estat o com a jubilació voluntària en l'àmbit de la Seguretat Social. La normativa de la Seguretat Social no vincula la incapacitat permanent i la jubilació.

Després, en aquest cas, l'Administració no solament no podia incoar el procediment de jubilació forçosa del recurrent sobre la base d'una prèvia declaració d'incapacitat permanent total (o absoluta segons la Sentència que obra en les actuacions) que, d'altra banda, va ser declarada, diversos anys abans sinó que tampoc podia declarar la jubilació forçosa per edat perquè no concorren els pressupostos legals per a això.

Per tant, **en ambdues sentències s'estima el recurs contra les Resolucions de jubilació forçosa, les quals s'anul·len i es deixen sense cap efecte per no ser conforme a Dret**.

En total **JA TENIM 4 SENTÈNCIES** que indiquen el mateix. Si algun company es troba en aquesta situació que no dubti en trucar-nos i podem mirar si li són d'aplicació.